

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 4. marts 2021
MIM

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 82 (EUU alm. del) stillet den 5. februar 2021 efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

Spørgsmål nr. 82

” Kan ministeren oplyse, om det i overensstemmelse med EU-retten vil være muligt at vedtage et nationalt totalforbud mod kemikaliet tri-floureddikkesyre (TFA)?”

Svar

Det er muligt, at der på et tidspunkt kan vedtages et nationalt forbud mod TFA, men det afhænger af en række forhold, som først skal afklares.

Efter Kommissionens fortolkning vil det måske være muligt at indføre en midlertidig dansk begrænsning under forudsætning af, at Danmark eller andre igangsætter arbejdet med at udarbejde et forslag til en tilsvarende EU-begrænsning. Traktatens artikel 34-36 om forbud mod kvantitative restriktioner mellem medlemslandene skal overholdes – der er krav om et fagligt og juridisk kvalificeret grundlag, før en midlertidig national begrænsning kan indføres, ligesom der vil være en procesrisiko forbundet med indførelsen af midlertidig dansk regulering.

Der er netop et sådant arbejde i gang, idet Danmark samarbejder med Tyskland, Nederlandene, Sverige og Norge om at udarbejde et forslag til en begrænsning af alle ikke-essentielle anvendelser af per- og polyfluorerede organiske stoffer, PFAS, i EU. Initiativet er igangsat i januar 2020, og begrænsningsforslaget forventes fremsendt til ECHA i 2022, hvor det forventes behandlet i 2022-2023. Begrænsningen er planlagt til at træde i kraft i 2025. TFA indgår i de indledende analyser og der derfor muligt, at stoffet vil blive omfattet af dette initiativ.

På nuværende tidspunkt mangler grundlaget for at vurdere dels de miljø- og sundhedsmæssige konsekvenser ved anvendelsen af TFA, og dermed om stoffet udgør en uacceptabel risiko, og dels mulighederne for og omkostningerne forbundet med substitution. I forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 772 (MOF alm. del) har Miljøstyrelsen oplyst, at TFA ifølge de fysiske-kemiske egenskaber forventes at have et lavt potentiale for at bioakkumulere i vandlevende organismer, dvs. stoffet vil typisk ikke ophobes op gennem fødekæden. Endvidere er klassificeringen den laveste, dvs. mindst giftige af tre klassificeringskategorier for langtidsfarer (kroniske farer) i vandmiljøet. TFA er dermed skadeligt i mindre omfang for vandlevende organismer. Endelig er TFA's mulige sundhedsmæssige effekter under afklaring.

Derudover udestår fastlæggelsen af behovet for undtagelser og overgangsfrister, samt hvilke anvendelser, der må anses som essentielle og derfor ikke skal være omfattet af en begrænsning.

Når vi gennem det fælles arbejde med EU-begrænsningsforslaget har tilstrækkeligt fagligt grundlag, og under forudsætning af, at TFA kommer til at indgå i restriktionsforslaget, vil jeg vurdere muligheden for et midlertidigt nationalt forbud mod TFA i perioden, indtil EU-forbuddet kan træde i kraft.

Lea Wermelin

/

Henrik Søren Larsen